Nr 506

av herr Norrby i Åkersberga m. fl.
om kommunal miljövårdsplanering.

Den kommunala miljövården är endast i begränsad utsträckning reglerad författningsmässigt. Vissa delar, framför allt den fysiska planeringen, är sedan lång tid formellt väl etablerad. Kommunerna har ju i dag huvudansvaret för den lokala planeringen enligt byggnadslagstiftningen. Den översiktliga planeringen, generalplanearbetet, som vanligtvis leds av kommunstyrelsen, ibland inom ramen för ett särskilt generalplaneorgan, syftar främst till en markanvändningsplan och ett utvecklingsprogram. Någon form av vatten- och luftvårdsplanering förekommer ofta inom hälsovårdsnämnden. Mer avancerade former av miljöplanering, såsom exempelvis antibullerplanering, markvårdsplanering och utveckling av lokala miljönormer, förekommer endast undantagsvis. Mest påtaglig är bristen på en samlad överordnad miljövårdsplanering i kommunerna. Någon kommun, t. ex. Lidingö, har gjort goda försök med en samlad miljövårdsplan, dock med i huvudsak teknisk inriktning.

Enligt naturvårdslagen är naturvården en statlig och kommunal uppgift. Någon närmare reglering av den kommunala naturvården förekommer dock inte. Byggnads- och hälsovårdslagstiftningarna, miljöskyddslagen, den kommunala renhållningslagen osv. räcker uppenbarligen inte som styrmedel för en allsidig kommunal miljövårdsplanering. Det finns starka skäl att utveckla generalplanen till ett mer fulländat instrument i detta syfte. Den pågående översynen av byggnadslagstiftningen bör därför innefatta utvecklandet av riktlinjer för en allsidig kommunal miljövårdsplanering.

Med hänvisning till det anförda föreslår vi

att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till en samlad kommunal miljövårdsplanering.

Stockholm den 27 januari 1971

SÖREN NORRBY (fp)
i Åkersberga

HENRY BERNDTSSON (fp)
i Bokenäs

BILLY OLSSON (fp)
i Kil

MAGNUS TAUBE (fp)

K. - E. STRÖMBERG (fp)